

Blanka Zvěřinová, rozená Zvěřinová, se narodila 10. května 1941 v Londýnské ulici na Praze 2. Její otec, Josef Zvěřina, se stal jednou z nejvýznamnějších osobností druhého odboje na Příbramsku. V mládí se rozhodl pro vojenské povolání a službu vlasti, a tak po střední škole vstoupil do armády. Postupně se vypracoval na hodnost kapitána pěchoty. Po vyhlášení protektorátu Čechy a Morava se aktivně zapojil do odbojové organizace Obrana národa, ve které působil po celou dobu války. Po nástupu komunistické strany v únoru 1948 byl označen za přísluhovače kapitalistického řádu a spolupracovníka amerických imperialistů. Před hrozbou zatčení byl nucen emigrovat na západ. Jeho manželka Blanka Zvěřinová st. zůstala s dětmi v Československu. Pracovala v knihkupectví, a protože byla samoživitelka, nebylo pro ni realizovatelné starat se o obě své dcery, a proto malá Blanka vyrůstala bez sestry, kterou vychovávali prarodiče. Po jejich smrti si na sebe obě dívky těžce zvykaly. V roce 1948 byla její matka zatčena STB a následně jí režim odsoudil k tříměsíčnímu trestu odnětí svobody. Odsouzena byla v monstrprocesu Miloslava Choce a spol. za údajnou protistátní činnost. Paní Zvěřinová vzpomíná, jak ji vodila její babička, coby malou holčičku, se dívat do vězení na mámu.

Blanka studovala na církevní škole, poté přestoupila do státní základní školy a dále její studium pokračovalo na Gymnáziu Botičská. Po střední škole začala pracovat ve Škodovce Praha konstrukce. Poté přešla na Akademii věd do vývojové dílny a zanedlouho pracovala rok ve Scénografickém ústavu. Další pracovní pozici dostala ve Státním divadelním studiu, kde pracovala až do roku 1968. Když bylo studio rozpuštěno, přešla do FOK, kde skončila v roce 1992 a poslední rok a půl své kariéry prožila v Rádiu Svobodná Evropa. S Baletem Praha, kde pracovala jako administrátorka, projela v období 60. let velkou část světa. Když v roce 1968 skončili tour v Jižní Americe, navštívila svého otce, který emigroval nejdříve do Německa, poté do Belgie a nakonec se usadil v Kanadě. Paní Blanka svého otce viděla po dlouhých dvaceti letech a

prožila s ním nezapomenutelný týden. Smutným faktem je, že k setkání došlo v době, kdy Československo obsadila vojska Varšavské smlouvy. I když měla Blanka Zvěřinová možnost zůstat v Kanadě, a stát se tak emigrantem, neudělala to, protože Česko bylo jejím domovem a ona si nikdy nedovedla představit, že by tomu bylo někdy jinak. Vrátila se zpět a s otcem se už nikdy neviděla. Komunistický režim jí pouze umožnil přijet na otcův pohřeb. Díky své práci administrátorky Baletu Praha se za svůj život poznala hned s několika slavnými osobnostmi, jako například s Václavem Neckářem.